

Dato: 19. maj 2021

Sag: CDP-19/06395-26

Sagsbehandler: /VKH

Indskærpelse om at give betalingsinstitutter eller dennes agent adgang til pengeinstituttets betalingskontotjenester på vilkår som er objektive, ikke-diskriminerende og proportionale

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har modtaget en klage fra et betalingsinstitut over et pengeinstitut. Klagen vedrører pengeinstituttets afslag på at give betalingsinstituttet adgang til pengeinstituttets betalingskonti.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fremsendte blandt andet på baggrund heraf et brev til pengeinstituttet vedrørende, at pengeinstituttet ikke havde givet styrelsen underretning om pengeinstituttets afslag til betalingsinstituttet, jf. betalingslovens § 63, stk. 2. Styrelsen traf i forlængelse heraf afgørelse om, at pengeinstituttet ikke rettidigt havde underrettet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efter betalingslovens § 63, stk. 2.

Pengeinstituttet har på baggrund heraf givet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen en underretning samt en begrundelse for afslaget til betalingsinstituttet.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har besluttet, at styrelsen ikke på nuværende tidspunkt vil foretage sig yderligere i sagen. Imidlertid finder styrelsen anledning til at gøre pengeinstituttet opmærksom på følgende:

Betalingslovens § 63

Betalingslovens § 63 regulerer betalingsinstitutters adgang til pengeinstitutternes betalingskontotjenester.

Bestemmelsen har følgende ordlyd:

”Pengeinstitutter skal give betalingsinstitutter adgang til deres betalingskontotjenester på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår. Adgangen skal have et sådant omfang, at betalingsinstituttet kan udbyde betalingstjenester uhindret og effektivt.”

**KONKURRENCE- OG
FORBRUGERSTYRELSEN**

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 4171 5000
CVR-nr. 10 29 48 19
EAN-nr. 5798000018006
kfst@kfst.dk
www.kfst.dk

ERHVERVSMINISTERIET

Det fremgår af bestemmelsens ordlyd, at forpligtelsen til at give betalingsinstitutter adgang til betalingskontotjenester påhviler *pengeinstitutter*.¹ Det følger endvidere af bestemmelsen, at adgangen skal gives til *betalingsinstitutter*.

Et *betalingsinstitut* er defineret i betalingslovens § 7, stk. 1, nr. 2, som en juridisk person, der er meddelt tilladelse til at udbyde betalingstjenester efter bilag 1 i betalingsloven, og institutter, der er meddelt tilladelse i et andet EU- eller EØS-land.

Det følger endvidere af betalingslovens § 1, stk. 3, at § 63, finder anvendelse for agenter for udbydere af betalingstjenester, der er meddelt tilladelse til at udbyde betalingstjenester i et EU- eller EØS-land. Det betyder, at agenter ikke har en selvstændig ret til adgang til en betalingskonto, men alene kan få adgang til en betalingskonto med henblik på at udbyde netop de ydelser, som er omfattet af agentforholdet.²

En agent er i betalingslovens § 7, nr. 34 defineret som en fysisk eller juridisk person, som handler på vegne af et betalingsinstitut ved udbuddet af betalingstjenester.³ Et eksempel på en agent er en fysisk eller juridisk person, som har indgået aftale med et betalingsinstitut, der har tilladelse til at udbyde pengeoverførsler, jf. bilag 1, nr. 6, hvorefter agenten skal modtage eller udbetale kontanter på vegne af instituttet som led i pengeoverførslen.

Indskærpelse

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen indskærper, at et betalingsinstitut eller dennes agent som udgangspunkt skal have adgang til betalingskontotjenester i et pengeinstitut. Adgangen skal have et sådant omfang, at betalingsinstituttet eller dennes agent kan udbyde sine tjenester uhindret og effektivt.

Såfremt et pengeinstitut har givet afslag til et betalingsinstitut eller dennes agent, og afslaget ikke er begrundet på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår, vil det kunne udgøre en overtrædelse af betalingslovens § 63, stk. 1. Det betyder, at såfremt et pengeinstitut nægter et betalingsinstitut eller dennes agent adgang til sine betalingskontotjenester, skal årsagen til afslaget være begrundet i, at betalingsinstituttet eller dennes

¹ Jf. lovbemærkningerne til betalingslovens § 63, jf. Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EF og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (PSD2) artikel 36, jf. præambelbetragtning nr. 39 til PSD2.

² Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens og Finanstilsynets vejledning om betalingslovens § 63 af 12. februar 2021, side 6

³ Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens og Finanstilsynets vejledning om betalingslovens § 63 af 12. februar 2021, side 8

agent ikke kan opfylde de konkrete og konstaterbare vilkår, som pengeinstituttet har opstillet for adgang.⁴

Det er således nødvendigt, at pengeinstituttets afslag konkret er begrundet i betalingsinstituttets manglende opfyldelse af et eller flere konkrete og konstaterbare vilkår og ikke afhænger af subjektive forhold. Det er omvendt ikke tilstrækkeligt efter betalingslovens § 63, hvis pengeinstituttet som begrundelse for afslaget anfører mere generelle betragtninger, herunder generelt henviser til pengeinstituttets politikker eller forretningsgange.⁵

Afgørelse

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal gennemføre en række yderligere undersøgelser for at fastslå, om pengeinstituttets afslag til betalingsinstituttet udgør en overtrædelse af betalingslovens § 63. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan efter betalingslovens § 145 b afgøre, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge eller træffe afgørelse i en sag, herunder om sagsbehandlingen midlertidigt eller endeligt skal indstilles.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen finder under henvisning til betalingslovens § 145 b, ikke på nuværende tidspunkt anledning til at foretage sådanne nærmere undersøgelser. Det skyldes, at styrelsen på nuværende tidspunkt ikke har ressourcer til at behandle sagen. Styrelsen vil til hver en tid kunne genoptage sagen, fx hvis styrelsen på baggrund af en klage eller på anden vis finder grundlag herfor.

En beslutning efter betalingslovens § 145 b, om ikke at behandle en sag, kan ikke påklages til Konkurrenceankenævnet, jf. betalingslovens § 145, stk. 4.

Med venlig hilsen

Vibeke Kristine Hammershøj
Fuldmægtig

⁴ Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens og Finanstilsynets vejledning om betalingslovens § 63 af 12. februar 2021, side 10

⁵ Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens og Finanstilsynets vejledning om betalingslovens § 63 af 12. februar 2021, side 10